

[Maisted]

man hen og bruger pengene i bedste fald til ingen skade. Her benytter man altså milliardbeløb til at forringe dansk produktion og skabe arbejdsløshed, uden at man har garanti for, at man har løst et eneste problem.

Der er ikke noget at sige til, at man i Østtyskland og Vesttyskland prøver på at reducere svovlindholdet i fyringsolie og den slags i højere grad, end man gør i Danmark, for dér er den totale mængde af svovludslip af helt andre dimensioner, end hvad vi kender herhjemme. Så lad os nu holde inde, og skulle vi ikke bruge folketingets tid til at diskutere problemer, som vi kan gøre noget ved, og noget, der virkelig vedkommer det danske samfund?

Steffensen (KrF):

Jeg vil gerne først takke VS' ordfører, fru Anne Grete Holmsgård, fordi jeg af praktiske grunde må gå ind i talerrækken før hende i dag.

Så vil jeg i modsætning til hr. Maisted sige, at det er i allerhøjeste grad et område, som vi må tage yderst alvorligt. Man kan nok være lidt forbavset over at høre den helt afvisende tone fra hr. Maisted angående de problemer, som forureningen vitterlig rejser, og det store problem, det i sig selv er for vort samfund. Jeg mener, at det er en yderst vigtig ting at diskutere, og jeg synes, at det er yderst vigtigt, at vi får tingene frem her i folketinget, dels til belysning, dels til beslutning om, hvad vi kan gøre. For at vi ikke bare skal lade stå til, turde være en selvfølge. Selv om forsursrapporten siger noget om, at det andre steder i verden står værre til end i Danmark, er det jo ikke noget alibi for, at vi i Danmark forværrer forholdene yderligere.

Jeg vil ikke gå ind på alle de mange tal og oplysninger, som foreligger i det givne materiale, dels forsursudvalgets rapport, dels ministerens redegørelse, som jeg gerne vil sige tak for. Jeg er måske lidt forbavset over, at der er et par steder, der synes, at redegørelsen ikke rigtig er konkret nok. Jeg erkender, at der er ting, man måske gerne ville have haft mere konkret. Det kan vi alle sammen ønske ud fra hver sin synsvinkel, men når man nu f.eks. har hørt fru Margrete Aukens og hr. Maistedes indlæg her, har man jo fået lidt af bredden i synspunkterne, som de også i nogen grad afspejler sig ude i samfundet. Der-

for synes jeg, det er meget væsentligt, ja, det er helt afgørende, at man i det forsursudvalg, som har afgivet den betænkning, der var baggrunden dels for redegørelsen, dels for ministerens senere lovforslag, som vi skal behandle her i dag, er nået frem til at ville noget i fællesskab.

Redegørelsen indeholder for det første baggrunden for forsursudvalgets nedsættelse. Det vil jeg ikke bruge tid på. Den indeholder for det andet nogle konklusioner og nogle anbefalinger, som forsursudvalget er fremkommet med, og i stor udstrækning er det også regeringens og hermed ministerens baggrund for de tiltag, ministeren vil komme med. Den tredje ting er jo en gennemgang af regeringens egne initiativer, og det er måske de mest interessante i forbindelse med den fremtid, som vi skal prøve at afstikke regler for. Endelig er der for det fjerde et afsnit om anvendelse af naturgas i kraftværkerne. Det slutter redegørelsen med.

Jeg vil gerne sige om forsursudvalgets arbejde, at man har elværkerne på den ene side og man har miljøinteresser på den anden side – det er bredden i det – og dér er man så nået frem til en enighed, noget, som fru Lone Dybkjær beklager, men det synes jeg nu ikke man skal. Alle ved jo, hvor interesserne ligger. Alle ved også, hvor problemerne ligger, også for de forskellige interesser, der har været repræsenteret i forsursudvalget. Jeg synes, det er et vigtigt mål – et foreløbigt mål – at man er kommet frem til, at man, uanset hvilket udgangspunkt man har haft, er enige om, at der skal gøres noget ved sagerne. Så må vi hver for sig ud fra vores sammenhæng være med til at tilskynde dertil. Her er det vigtigt, at vi både nationalt, på det nordiske plan og på det internationale plan yder vort bidrag, og jeg vil udtrykke tilfredshed med, at miljøministeren har gjort sin indflydelse gældende alle tre steder.

Målet er at begrænse svovlforureningen, foreløbig med 30 pct. i forhold til 1980-niveauet. Det er alt for lidt, siger nogle. Ja vel, men det er dog en begyndelse, og den omstændighed, at man tager fat på det, er da altid noget. Selvfølgelig kan man ønske noget mere. Det vil jeg gerne tilslutte mig at vi kunne gøre. Men at man nu er blevet enig om, at der skal tages fat på de modstridende interesser, som er i det alt sammen, er dog ikke så ringe endda.